

Veveriță strigă: Toamnă? O, ce ghidușie!
În găletușe am adunat ciuperci o mie!
Pițigoii își ia zborul spre cer, zglobiu:
– Cât vezi cu ochii, pădurea s-a-mbrăcat în arămiu!
Iepuraș zice: Ce de plimbări în lung și-n lat,
prin frunze aurii să te tot ții de umblat!

Numai Aricel e cam mâhnit:

– Ah, mai bine nici n-ar fi venit!

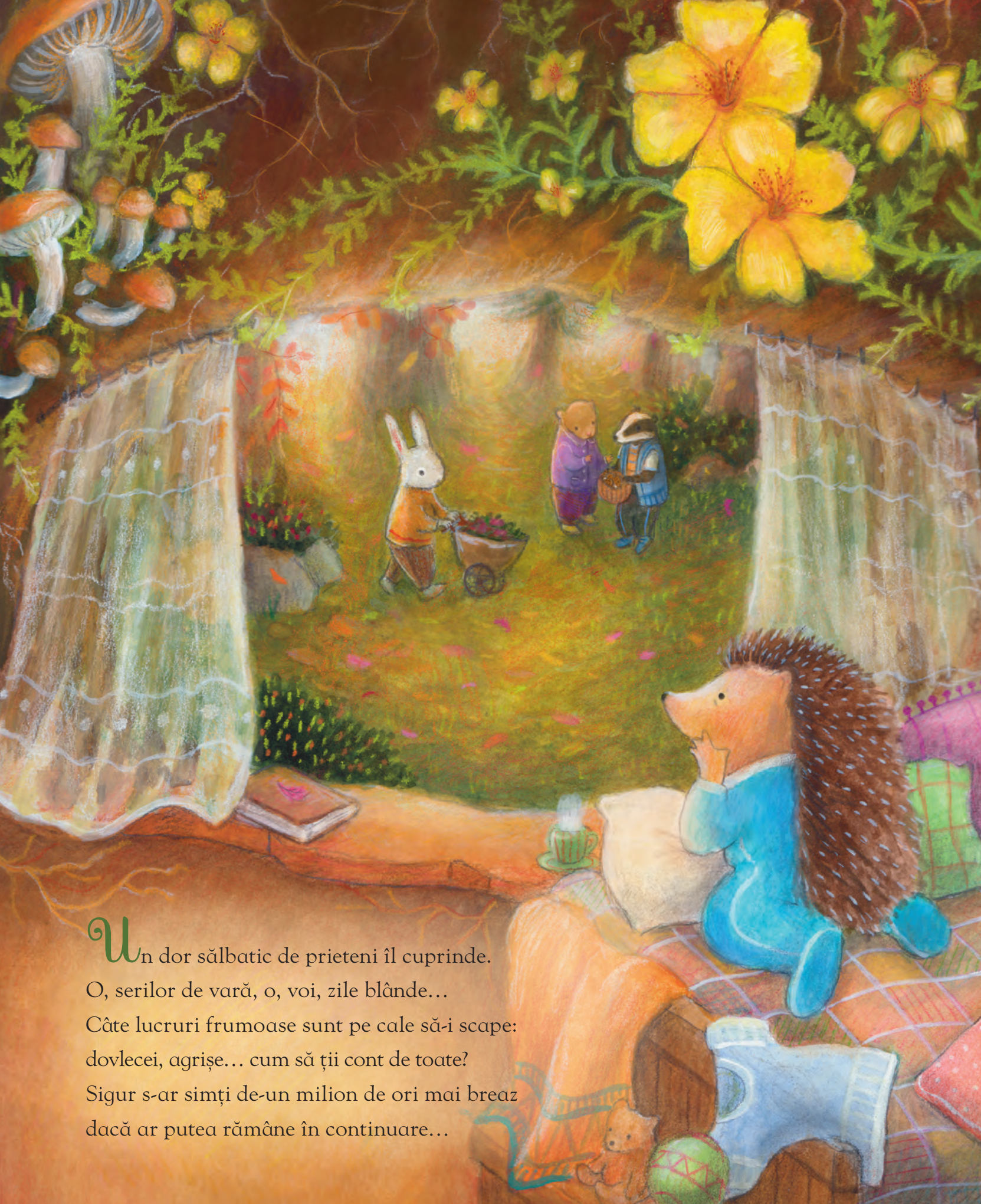
De ce nu-i place toamna? Care e problema?

Măcar de-ar vedea-o, asta e dilema.

Toamna vine vremea pentru hibernare,

așa că-n beznă, el se pregătește de culcare.

Un dor sălbatic de prieteni îl cuprinde.
O, serilor de vară, o, voi, zile blânde...
Câte lucruri frumoase sunt pe cale să-i scape:
dovlecei, agrișe... cum să ții cont de toate?
Sigur s-ar simți de-un milion de ori mai breaz
dacă ar putea rămâne în continuare...

TREAZ!

Sigur că da, asta e soluția. Bunăoară,
anul ăsta, adio, somn, adio, plăpumioară!

Nici gând să se mai cuibărească în pătuț!

La hibernat să meargă? Dar ce, doar nu-i el mai prostuț!

Va admira frunzele de castan,
cum fac prietenii lui an de an.